

[Hans Hansen.]

Hr. Niels Frederiksen talte om herfra, at Ejerne af de smaa Brug har maattet betale disse med en Pris, der ligger mellem 2 000 og 2 500 Kr. pr. Tønde Land, og for de smaa Brugs Vedkommende maa der i Øjeblikket betales mere i Skatter, Renter og Afdrag, end der høstes paa Jorden.

Det kan maaske lyde paradoksalt, men ikke desto mindre er det rigtigt for de fleste smaa Ejendomme, der har skiftet Ejere i de sidste 12—15 Aar, og hvis Ejere har erhvervet dem til den nævnte Pris.

Hvis vi anlægger den samme Betragtning paa Landbruget som paa andre Erhverv, nemlig at Købesummen skal forrentes uden Hensyn til, hvor mange eller hvor faa Penge Køberen er i Besiddelse af, vil det altsaa sige, at der skal forrentes 2 000—2 500 Kr. pr. Td. Land, og det bliver i Rentepenge til almindelig Rentefod 100—125 Kr. pr. Td. Land. Lægger vi dertil det almindelige Skattetal, som det foreligger fra landøkonomisk Driftsbureau, og endvidere Afdrag og Forsikringer, der er lige saa nødvendige, saa kommer vi for mange Smaabrug op paa en Udgift pr. Td. Land, der ligger omkring 200 Kr., altsaa lige saa stor som Værdien af hele deres Høst til den Pris, der i Øjeblikket noteres for Korn.

Det er Forholdet; saaledes som det ligger i Øjeblikket, og som desværre ikke kan bortforklares; det er Billedet, som det er, og jeg vil indrømme overfor det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der talte om, at det var muligt, vi gik mørke Tider i Møde, at det er en mørk Illustration til det ærede Medlems, skal vi sige lyse Vildfarelse.

Med Hensyn til min lille Gruppes Stilling kan jeg sige, at vi ikke vil godkende hverken Finanslovens Indtægtsside eller dens Udgiftsside, fordi Indtægtssiden hviler paa en efter vor Opfattelse uretmæssig Krænkelser af Ejendomsretten, fordi den i Virkeligheden i højere Grad end det af Regeringen i Fjor fremsatte Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Jord til Udstykning er en Ekspropriationslov, og fordi Finanslovens Udgiftsside hviler paa den efter vor Formening fejlagtige Opfattelse, at det er Staten, der skal være Erhvervslivets Støtte, medens vi mener, det skal være modsat, at Erhvervslivet skal være Statens Støtte. Vi agter igen i Aar at stille en Række Ændringsforslag om at stryge en Del Bevillinger, saa at den Tilskudspolitik, vi er inde i, kan begrænses.

Endvidere agter vi i den nærmeste Tid at fremsætte et Lovforslag, gaaende ud paa en effektiv Videreførelse af Grundskyld-

lovgivningen, saaledes at Grundskylden føres ind til Afløsning af Skatteudskrivningen. Det bliver i nøjeste Overensstemmelse med Husmændenes Krav i den bekendte Køge-Resolution, med fornødent Hensyn til Prioriteringen og med fuld Anerkendelse af Jordejeres retmæssige Interesser.

Forslaget vil ogsaa indeholde Bestemmelser om, at Formueejerne ved en Afgift, der paalignes dem, deltager i de Overgangstidsbyrder, der ikke kan udeblive, særlig med Hensyn til Betalingen af Statens Gæld. Derved vil vi række en hjælpende Haand til den højtærede Finansminister. Jeg er enig med den højtærede Finansminister i hele den Betragtning, han har anlagt paa dette Spørgsmaal.

Jeg nærer ikke overdrevne Illusioner i Retning af, at det høje Ting i særlig Grad vil modtage dette Forslag med Velvillie, men jeg er til Gengæld helt sikker paa, at det vil blive vel modtaget ude i Befolkningen, den Befolkning, der har Skattetrykkets og Prioritetstrykkets Sko paa.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup pegede i sin meget omtalte Tale i Aarhus med Rette paa Ejendomsrettens Betydning. Jeg ønsker kun, at det ærede Medlem og hans Parti saavel som andre, der hylder Ejendomsrettens Princip, tager Konsekvenserne fuldt ud, bl. a. ogsaa af den Resolution, der blev vedtaget ved den omtalte Lejlighed, denne Resolution, der kræver ubetinget og uindskrænket Frihed over deres Bedrift mod at svare enhver sit.

Det er gode Ord, men de falder kun daarligt sammen med det ærede Medlem Hr. Pinstrups øvrige Betragtninger. Thi naar han har omtalt, som det ogsaa er nævnt her, Grundskyldfolkene som halvskøre Overidealister, hvis Maal er Opfyldelse af før nævnte Resolution, saa ligner denne Udtalelse mere, hvad Dr. Edvard Brandes for nylig skrev om Henry George's Tanker i „Politikens“ Kronik, at det var „aandsforladt“ og „daarligt underbyggede Læresætninger“. Her kommer de to Herrer paa Linie med det ærede Medlem Hr. Fraenkel, der i Fjor udtalte noget, der gik ud paa, at Henry George's Tanker kun var et Udtryk for Mavesurhed.

Med al Respekt for de 3 Herrer's hvide Haar kunde de passende tage hinanden under Armen og erkende, at Tiden er gaaet fra dem; deres Tale er kun som en Røst fra Graven. Thi den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen citerede her for et Øjeblik siden, det gode Ord af Professor Falbe-Hansen, at Bondens frie Selv-